

Varer at søge at bevare disse i Landet i det nødvendige Omfang. Jeg mener, at Regeringen har grebet ind med meget Maadehold, og jeg finder de trufne Foranstaltninger absolut berettigede. Disse Foranstaltninger har dog ikke kunnet hindre, at der, samtidig med denne Dyrtd, af enkelte Personer er skabt Formuer her i Landet, mange og store Formuer, som maaske aldrig før, og jeg har vel nok Lov til at sige, at mange af disse Formuer og Indtægter er skabte netop ved den Fordyrelse af Nødvendighedsartikler, som Befolkningen har maattet føle. Derfor var den overordentlige Indkomstskat absolut berettiget, og jeg mener endog, at vi godt kunde gaa videre i Retning af at beskattede de store Indtægter, som er skabte ved Krigssituationen. Det var derfor med Interesse, jeg hørte den højtærede Finansminister ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget udtale, at han mulig vilde fremsætte Forslag om Ændring i denne Lov, og selv om det syntes at fremgaa, at det var særlig af tekniske Grunde, han ansaa en Ændring for ønskelig, vil jeg dog haabe, at der vil blive knyttet andre Ændringer til Loven end blot Ændringer af ren teknisk Art. Thi naar Loven nu fritager Indtægter af 8,000 Kr. over den gennemsnitlige Indtægt for at rammes af Skatten, mener jeg, det er altfor lemfældigt overfor saadanne store Indkomster, der er skabte under denne Situation, og jeg synes, vi godt kunde gaa længere ned med Indtægtsforøgelsen, og at det ogsaa kan forsvares at gaa højere med Skatteprocenten under stærkt stigende Skala, end man kan under almindelige Forhold, da disse store Indtægter er skabte samtidig med, at store Dele af vort Folk har gennemlevet en saa haard økonomisk Krise som maaske aldrig før. Jeg maa desværre indrømme, at den højtærede Finansministers Udtalelser ved Gaarsmødet ikke røber Sympati for Ændringer i den af mig antydede Retning, men da disse Krav har haft mange Talsmænd fra snart sagt alle Partier her i Tinget, kan jeg ikke opgive Haabet om at se Loven om den overordentlige Indkomstskat ændret i Overensstemmelse med de fremsatte Ønsker og Krav, naar den efter den højtærede Finansministers Udtalelser kommer til Behandling her i Tinget.

Vanggaard: Jeg vil bringe den højtærede Trafikminister en Tak, fordi han paa Finanslovsforslaget har indsat en Bevilling til Udvidelse af Hæstrup Billetsalgsted til Holdeplads. Det er et Krav,

der er meget gammelt og meget berettiget, og jeg vil anbefale denne Sag til Tingets Velvillie. Jeg vil dog samtidig nævne, at det vil være rigtigt sammen med denne Reform ogsaa at gennemføre en Reform af Postbefordringen, der nu foregaar pr. Vogn til omtrent det samme Sted, som den kan foregaa til pr. Tog, og koster 1,500 Kr. om Aaret. Det Spørgsmaal mener jeg burde løses samtidig; det vil være til Gavn for Beboerne og til Besparelse for Staten, og naar det ikke er løst samtidig med det andet, mener jeg nærmest, det ligger i, at Post- og Trafikvæsenet hører under forskellige Ministerier.

Jeg vil samtidig anbefale til Overvejelse Ophøjelsen af Sønderskov Billetsalgsted til Holdeplads, hvad der er et lige saa gammelt Krav. Sønderskov ligger mellem Hjørring og Sindal, og der er en stor Afstand, omtrent 1 Mil, til hver Side; der er vistnok 6 km til den ene Side og $7\frac{1}{2}$ km til den anden. Denne store Afstand gør, at Beboerne har en meget lang Transport af de tunge Varer, de skal bruge. Samtidig vil jeg spørge, om det ikke var muligt at faa Tog Nr. 917 til at holde ved Sønderskov Holdeplads. Dette Tog holder ved alle Holdepladser deroppe undtagen Sønderskov, og da Afstanden, som sagt, er saa stor til begge Sider, forekommer det mig at være et berettiget Ønske, at dette Tog holdt der. Det vil jeg henstille til velvillig Overvejelse.

Medens jeg taler om Jernbanespørgsmaal, vil jeg spørge, om ikke der var Mulighed for at komme udover Togforsinkelserne. Det er særlig i Jylland, vi mærker dem, og det drejer sig næsten hver Dag om en Times Tid for de store, hurtige Togs Vedkommende. Nu har der naturligvis været saa megen Godstrafik i det sidste Aars Tid, at den i væsentlig Grad har bevirket disse Forsinkelser, men alligevel, Forsinkelserne varer ved, og om de udelukkende skyldes den forøgede Godstrafik, er jeg ikke helt klar over. Jeg ved imidlertid, at da det ærede Medlem fra Vemming (Jensen-Sønderup) var Trafikminister, gennemførte han den Reform at forlange en Rapport om hver Togforsinkelse, hvor den var opstaaet, og hvad der var Aarsag til den, og det bevirkede i hvert Fald, at Forsinkelserne hørte op. Nu er der jo kommet en ny Mand til at styre Statsbanerne, og jeg vil henstille til Ministeren at overveje, om han sammen med ham kunde gennemføre